

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, declarat de avocatul Gafton Mihail în numele inculpatului

Ninicu Radu XXXXX,

Termenul de examinare,
instanța de fond: 30.03.2017 - 14.06.2018,
instanța de apel: 17.09.2018 - 19.02.2019,
instanța de recurs: 13.05.2019 - 12.06.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 14 iunie 2018, procesul penal privind învinuirea lui Ninicu Radu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost încetat, pe motiv că fapta comisă constituie contravenție prevăzută la art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Ninicu Radu a fost liberat de răspundere contravențională, conform art. 30 Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere contravențională.

De la Ninicu Radu s-a încasat în beneficiul părții vătămate Muntean Dumitru prejudiciul material de 3451,49 lei, moral de 3000 lei și cheltuielile de asistență juridică de 4000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că potrivit actului de învinuire, inculpatul Ninicu Radu, la 30 ianuarie 2017, aproximativ ora 13⁰⁰, aflându-se în preajma Liceului "Columna", din str. Alba Iulia, 1/1, mun. Chișinău, acționând cu intenție, cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în prezența mai multor persoane, sub pretextul unor neînțelegeri cu Muntean Dumitru, pe marginea persoanei lui XXXXX XXXXX, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind în mod conștient survenirea consecințelor, acționând în scopul cauzării leziunilor corporale și durerilor fizice în privința lui Muntean Dumitru, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea feței, pricinuindu-i conform raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 27.02.2017, fractura oaselor nazale fără deplasare, echimoze la nivelul feței, cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a obiectului contondent dur, în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată în baza acestui criteriu se califică ca o vătămare ușoară, prin ce s-a produs o încălcare grosolană a ordinii publice în loc public.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, declarând că Muntean Dumitru i-a comunicat să o lase în pace pe XXXXX, vorbea cu un ton agresiv și înjura, l-a împins, în rezultat au început să se îmbrâncească, iar din cauza că jos era gheață ambii au alunecat.

Totodată, acțiunile de huliganism sânt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice, iar în cazul de față, după cum s-a constatat în cadrul examinării cauzei incidentul nu a atras atenția publicului. Mai mult, conflictul a apărut în momentul în care Ninicu R. și partea vătămată Munteanu D. purtau o discuție în legătură cu Sitari A., totul întâmplându-se într-o clipă și nu a fost regândit pentru a fi inițiat conflictul cu scop de a deranja publicul.

După cum rezultă din raportul de expertiză medico-legală nr.433/D din 27.02.2017, părții vătămate Muntean D. i-au fost fracturate oasele nazale fără deplasare, precum și echimoze la nivelul feței, traume ce au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur.

În astfel de circumstanțe, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, ca vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătății sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă a capacității de muncă, cu încetarea procesului penal pe art. 287 alin. (1) Cod penal.

În același timp, potrivit art. 229 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Precup Daniel, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1), 90 Cod penal, la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepse pe un termen de probațiune de 2 ani.

Apelantul a invocat că, fapta care i se incriminează inculpatului s-a produs într-un loc public și anume în apropierea Liceului "Columna", din strada Alba Iulia, 1/1, mun. Chișinău, în prezența mai multor persoane, urmare a unor relații ostile apărute între el și Muntean D., vizavi de persoana lui Sîtari A.

Acțiunile inculpatului manifestate prin încălcarea grosolană a ordinii publice într-un loc public au fost însoțite de aplicarea violenței asupra lui Muntean D., cu cauzarea unor vătămări ușoare a integrității corporale, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 433/D din 27.02.2017.

Astfel, în acțiunile inculpatului sunt prezente toate componentele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

3.1. A declarat apel și avocatul Gafton Mihai, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii și a contravenției administrative.

Apelantul a indicat că, contrar prevederilor art. 384, 385 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța nu a soluționat faptul întemeierii și motivării sentinței în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Mai mult, nu este clar care declarații ale martorilor acuzării au fost puse la baza sentinței, atunci când acestea sunt identice.

Instanța nu a motivat și nu a stabilit rolul și locul lor ierarhic în coloana probării unor fapte a declarațiilor martorilor apărării, ultimele la fel nefiind analizate de instanță.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casat parțial sentința și pronunțat o nouă hotărâre.

Ninicu Radu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25.000 lei.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a constatat, că la 30 ianuarie 2017, aproximativ ora 13⁰⁰, aflându-se în preajma Liceului "Columna", din strada Alba Iulia, 1/1, mun. Chișinău, acționând cu intenție, cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în prezența mai multor persoane, sub pretextul unor neînțelegeri cu Muntean Dumitru, pe marginea persoanei lui XXXXX XXXXX, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind în mod conștient survenirea consecințelor, acționând în scopul cauzării leziunilor corporale și durerilor în privința lui Muntean Dumitru, i-a aplicat lovituri cu pumnii picioarele în regiunea

feței, pricinindu-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 433/D din 27.02.2017, fractura oaselor nazale fără deplasare, echimoze la nivelul cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a obiectului contondent dur, în timpul și circumstanțele indicate, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca o vătămare ușoară, prin ce s-a produs o încălcare grosolană a ordinii publice în loc public.

Instanța de apel a reținut că inculpatul mu a recunoscut vina și a declarat că întâlnirea cu Dumitru a avut loc lângă un bloc locativ, ultimul fiind însoțit de 3 prieteni. În doi, au mers într-o parte a blocului, unde Muntean D. i-a comunicat să o lase în pace pe XXXXX, vorbea cu un ton agresiv și înjura, totodată a fost și împins, iar în rezultat au început să se îmbrâncească. Din cauza că era gheață, ambii au alunecat și au căzut - Dumitru cu fața pe gheață, iar el într-un genunchi. El s-a ridicat și a plecat.

Totodată, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, este dovedită integral prin cumulul de probe administrate pe caz, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele.

Astfel, partea vătămată Muntean Dumitru, a relatat că fapta a avut loc lângă Liceul "Columna", de pe str. Alba Iulia. Fractura osului nazal a apărut în rezultatul loviturii cu pumnul de către Ninicu R. Mai erau prezenți doi martori, iar în urma altercațiilor de la fața locului a intervenit Verdeș Vasile care i-a despărțit. De la locul unde s-au întâlnit, ei s-au deplasat la o distanță de 20 metri spre scara unui bloc locativ. Inculpatul i-a reproșat că s-a implicat în relația sa cu prietena XXXXX XXXXX, după care l-a lovit în regiunea feței, adică cu pumnul stâng în barbă și cu pumnul drept în nas. A crezut că cade jos, apucându-l de picioare pe Ninicu R. pentru a-și apăra capul de lovituri. Ulterior, nu mai era în stare să se ridice. În acel moment, inculpatul i-a mai aplicat trei lovituri cu genunchiul în regiunea feței. După, a intervenit prietenul său Vasile Verdeș și i-a despărțit. În locul în care s-a retras cu Ninicu R., au venit atât prietenii săi cit și prietenii inculpatului. După ce au fost despărțiți, el a mers la spital.

Martorul Suruceanu Alexandru, a declarat că Ninicu R. și Muntean D. s-au deplasat la câțiva metri distanță de locul unde s-au întâlnit ,pentru a clarifica niște probleme personale. Într-un moment, Muntean D. a fost lovit de către Ninicu R. în zona feței. Loviturile au fost efectuate cu pumnii și genunchii. Vasile Verdeș a intervenit pentru a stopa bătaia. După, împreună cu Muntean Dumitru și Vasile Verdeș au mers la spital.

Martorul Verdeș Vasile, a relatat că, Muntean D. și Ninicu R. s-au deplasat la o distanță de 10-15 metri, pentru a discuta ceva, Însă, Ninicu R. l-a lovit pe Muntean D. în barbă, apoi în nas. Muntean D., încercând să se apere, s-a aplecat apucându-l pe Ninicu R. de picioare. În rezultat, Ninicu R. i-a aplicat două lovituri cu genunchiul în cap. El s-a implicat și i-a despărți.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 433/D, din 27.02.2017, lui Muntean Dumitru i-au fost cauzate fractura oaselor nazale fără deplasare, echimoze la nivelul feței, ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și

în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară. Ținând cont de leziunile corporale prezente au fost aplicate numai puțin de 4 lovituri (f.d. 34, 35).

Prin urmare, acțiunile inculpatului corespund încadrării juridice a prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.

Astfel, prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În același timp, acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Huliganismul reprezintă o faptă săvârșită în public, însă nu neapărat într-un loc public. Acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot desfășura și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.

În aceeași ordine de idei, huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe constituie atât violență psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

În contextul celor relevate, devin neîntemeiate alegațiile părții apărării invocate în cererea de apel, precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal. Or, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că anume inculpatul a mers la liceul unde învață partea vătămată și s-a întâlnit cu acesta în apropierea acestei instituții de învățământ, și anume el, în prezența colegilor părții vătămate, a aplicat violența fizică - lovituri cu pumnii și picioarele lui Muntean D., leziunile corporale fiind confirmate prin raportul de expertiză, faptul conflictului fiind dovedit prin declarațiile martorilor și procesele-verbale ale acțiunilor de procedură penală.

De asemenea, urmează a fi respinse ca neplauzibile declarațiile inculpatului precum că, el și partea vătămată ar fi căzut în timpul îmbrâncelilor, alunecând din cauza ghețușului, or, aceste afirmații se combat prin declarațiile martorilor Verdeș Vasile și Suruceanu Alexandru, care au menționat că cunoșteau de faptul că Muntean D. urma să se întâlnească cu Ninicu R. după ore și acesta i-a rugat să-l însoțească, deoarece se temea să nu fie bătut. Martorii au confirmat că inculpatul primul a aplicat loviturile, specificând modalitatea și ordinea acestora, loviturile fiind aplicate cu pumnii și genunchii, în zona feței, o lovitură în barbă apoi o altă lovitură în nas, urmând două lovituri de genunchi în cap, și momentul când Verdeș Vasile a intervenit și i-a despărțit.

În contextul celor relevate, este neîntemeiată soluția instanței de fond, precum că fapta inculpatului constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin.

(2) Cod contravențional, or, huliganismul incriminat de norma penală, presupune și prezența unei acțiuni adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în aplicarea violenței asupra persoanei.

La fel, este necesar de precizat, că faptele indicate supra constituie acțiuni intenționate, ce încalcă grosolan ordinea publică, iar această circumstanță apropie componența de contravenție de infracțiunea de huliganism. Or, atunci când are un caracter complex, infracțiunea de huliganism include, ca acțiune principală, încălcarea grosolană a ordinii publice.

În aceeași ordine de idei, se consideră infracțiune de huliganism și nu o contravenție, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice; tulburarea liniștii în timpul nopții, alte acțiuni similare; tragerea din armă de foc, în locuri publice, în locuri rezervate pentru tragere, dar cu încălcarea modului stabilit, însă mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea, cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice, or în astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

În același timp, este neîntemeiată și concluzia instanței de fond, precum că incidentul din speță nu a atras atenția publicului, or, acțiunile inculpatului au avut loc în loc public, în prezența colegilor părții vătămate, Suruceanu Alexandru și Verdeș Vasile, care se aflau la 10 - 15 metri de la locul altercației, fiind audiați în calitate de martori în prezenta cauză, iar imediat după ce au fost despărțiți, ultimii au însoțit partea vătămată la spital, ceea ce denotă că despre acțiunile inculpatului s-a comunicat și lucrătorilor medicali, care au sesizat organele de poliție.

Prin urmare, în speță, anume încălcarea grosolană a ordinii publice cu aplicarea violenței și constituie distincția dintre contravenție și infracțiune, inclusiv că fapta a fost săvârșită în loc public, în curtea unui bloc locativ, în prezența colegilor părții vătămate, în plină zi, fiind încălcată ordinea publică, or în împrejurările descrise fapta comisă de inculpatul Ninicu Radu Serghei depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a relevat, că conform prevederilor art. 61 Cod penal și art. 75 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților.

Sub acest aspect, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea săvârșită se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

Circumstanțe agravante nu au fost stabilite, iar circumstanțe atenuante s-a reținut - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, iar la momentul comiterii infracțiunii inculpatul era la vârstă minoră, ceea ce constituie circumstanță excepțională.

5. Avocatul Gafton Mihai a declarat recurs ordinar, solicitând *casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea achitării inculpatului*.

Recurentul a invocat că, inculpatul nu a avut intenția de a atenta la ordinea publică, din contra, acesta a avut intenția de a soluționa conflictul generat anterior, apărut în legătură cu martorul XXXXX XXXXX, fapt ce automat înlătură caracterul penal - huliganic al faptei. Argument în acest sens ar fi și acțiunea de deplasare la 15 metri distanță de colegii lui Muntean Dumitru, anume cu scopul de a soluționa doar împreună conflictul apărut și a limita maximal posibil implicarea publicului în respectivul conflict.

Mai mult, pe de o parte instanța califică acțiunile inculpatului ca și infracțiuni, însă se auto contrazice, deoarece partea vătămată nu face parte din vre-o categorie de persoane menționate, el nu e reprezentant al autorităților sau altor persoane, el nu e persoană care curmă actele huliganice. Astfel, ipoteza conform căreia din motivul aplicării violenței Ninicu Radu a depășit limitele contravenției, o este nulă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive din apelul inculpatului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi cea corectă în asemenea caz, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de

drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor Verdeș V. și Suruceanu A., raportul de expertiză judiciară nr. 433/D, din 27.02.2017, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, indicând și motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, soluția instanței de apel coroborează cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Prin loc de utilizare publică se înțeleg părțile terenului, ale străzii, ori ale unui alt loc care sînt accesibile sau deschise publicului permanent, periodic sau ocazional. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, etc. Prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor constituie atît violența psihică, cît și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrîncirea, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății. Prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă (*Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3.*).

Prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gafton Mihail împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, în privința inculpatului Ninicu Radu XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 05 iulie 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun